

MINISTEREN

Miljø- og Fødevareudvalget
Folketinget

Dato 31. oktober 2016
J. nr. BSo702 - 000113

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Miljø- og Fødevareudvalget har i brev af 20. september stillet mig følgende spørgsmål (MOF alm. del), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål nr. 1139:

Der er forskel på de målemetoder, der anvendes i de forskellige landes godkendelsesordninger for produkter i forbindelser med drikkevand. Er det muligt at sammenligne og overføre resultaterne fra de tyske ordninger til en dansk sammenhæng, og kan der på den baggrund fastsættes grænseværdier, som de tyske tests skal overholde for at kunne markedsføres i Danmark?

Svar:

Jeg vil indledningsvist gerne fastslå, at godkendelsesordningen for byggevarer godkendt til drikkevand, den såkaldte GDV-ordning, der blev indført 1. april 2013, ikke har fungeret efter hensigten, hvilket der også har været en bred politisk anerkendelse af. Det fremgår således af aftalen om Vækstpakken fra juni 2014, at godkendelsesordningen for byggevarer i kontakt med drikkevand skulle moderniseres, ligesom det fremgik af den tidligere SR-regerings byggepolitiske strategi fra november 2014, at godkendelsesordningen i 2015 skulle moderniseres med henblik på, at ordningen så vidt muligt kunne samordnes med lignende ordninger i andre EU-lande.

Da regeringen tiltrådte i 2015 var ovennævnte initiativer endnu ikke gennemført. Problemerne med ordningen var således ikke blevet løst.

Jeg har forelagt spørgsmålet for Trafik- og Byggestyrelsen, der har oplyst følgende, som jeg henholder mig til:

”Der anvendes de samme europæiske standarder til test af byggevarer af organiske materialer (fx plastrør) i Danmark og Tyskland. I Danmark testes og vurderes den færdige byggevare, mens der i Tyskland testes og vurderes på enkeltkomponenter. Det betyder, at i de tilfælde, hvor byggevaren kun består af én enkeltkomponent (fx plastrør), så kan et tysk testresultat anvendes på lige fod med et dansk. Hvis byggevaren derimod består af flere enkeltkomponenter af organisk materiale som fx en vandmåler, så er den danske metode med at teste og vurdere den samlede byggevare forskellig fra den tyske metode.

For så vidt angår afsmitning af tungmetaller fra metal, svarer de danske krav for drikkevandskvalitet for bly, cadmium og nikkel til kravene fastsat i EU-drikkevandsdirektivet, som også er gældende i Tyskland, Sverige og Holland. Der anvendes dog forskellige testmetoder. I Danmark anvendes der således en korttidstest af det færdige produkt, mens der i Tyskland og Holland anvendes en langtidstest af de metallegeringer, som indgår i det færdige produkt.

Side 2/2

Spørgsmålene vil blive yderligere belyst i den redegørelse, som Trafik- og Byggestyrelsen med bidrag fra Styrelsen for Vand og Naturforvaltning, Miljøstyrelsen og Fødevarestyrelsen, er ved at udarbejde.”

Med venlig hilsen

Hans Chr. Schmidt